

værre, for det ville jo være skønt, hvis det fungerede. Det gør det ikke.

Det ville være skønt, hvis det havde været overflødig med det her beslutningsforslag, hvis vi slet ikke havde haft nogen som helst grund til at fremsætte beslutningsforslaget, men sådan er virkeligheden desværre ikke, og derfor fremsatte vi beslutningsforslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så er der et par korte bemærkninger. Først fru Elisabeth Arnold og derefter fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes virkelig, hr. Tom Behnke banaliserer problemet. Det kan jo ikke nytte noget at prøve at bilde tilhørerne og offentligheden ind, at man kan afskaffe recidiver ved at inddrage prøveløsladelsesinstrumentet.

Hr. Tom Behnke sagde i sit indlæg her, at han for længst ville have sat hælene i over for den der skrækelige historie med den person, der havde begået bankrøveri syv gange. Ja, men hvad når den sidste dom er afsonet? Manden har siddet inde alle de år, han er blevet dømt til. En skønne dag er den sidste straf udstået, så ringer frihedens klokke, og vedkommende går ud igen. Hvordan vil hr. Tom Behnke sætte hælene i over for den person? Der er ikke noget at komme efter. Vil hr. Tom Behnke bure vedkommende inde for livstid, fordi der er en risiko for, at vedkommende vil begå kriminalitet igen? Eller hvad? Prøveløsladelsesinstrumentet afskaffer jo ikke dem, der efter udstået straf går ud og begår fornyet kriminalitet. Det er jo andre ting, der skal til.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Når nu hr. Tom Behnke har så voldsomt meget imod at prøveløslade, synes jeg også, det ville være smart, hvis han kendte lidt til reglerne. Sagen er den, at man ikke kan blive prøveløsladt, hvis man ikke har en bolig.

Jeg problematiserede bare, hvor boligerne er, og i den forbindelse, at det er i kommuner, hvor der ikke er noget arbejde. Det vil sige, at den handleplan, man oprindeligt havde startet på i fængslet, med henblik på uddannelse, med henblik på at finde sig et arbejde, ikke kan bruges, hvis man får et arbejde i X-kommune, og der bare ikke er nogen bolig. Så finder man jo sam-

men med sin sagsbehandler en bolig i en kommune, hvor der bare ikke er arbejde, og så er det, den nedadgående spiral starter.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg tror ikke, fru Anne Baastrup og jeg på nogen måde er uenige, når vi taler om den sociale side af det her spørgsmål. Det tror jeg ikke vi er, og det tror jeg også er fremgået rimelig tydeligt.

Fru Elisabeth Arnold siger, at vi jo ikke kan afskaffe recidiv ved at lade dem sidde tiden ud. Nej, ikke nødvendigvis, men måske. I forhold til den, som målrettet har tænkt sig at gå ud og begå fornyet kriminalitet, hvad enten det er under udgang, orlov, prøveløsladelse, eller når straffen er udstået, er det rigtigt, men der hjælper prøveløsladelsesinstrumentet jo heller ikke til at undgå recidiv.

Det, der gør sig gældende for den person, som jeg nævner, er, at da vedkommende for fjerde gang bliver prøveløsladt, har vedkommende en reststraf på 5 år. Når vedkommende har en sådan baggrund, som altså er omtalt her, ni fængselsstraffe bag sig, heraf de syv for væbnet røveri, er jeg som borger i det her samfund mere tryk; hvis vedkommende sidder de 5 år inde i fængslet, end hvis man igen skal lave et eksperiment med, om vedkommende nu også kan tåle at komme ud; så har jeg i det mindste fred og ro for vedkommende i de 5 år. Hvis vedkommende alligevel har tænkt sig at gå ud og begå fornyet bankrøveri, så lad os dog i det mindste udsætte tidspunktet 5 år, så har vi dog tjent den tid.

Hvis vedkommende havde fået fuld straf for disse bankrøverier hver gang, ville vedkommende aldrig nogen sinde være kommet ud igen. Det er jo kun på grund af mængderabatter og alle mulige andre forhold, der gør sig gældende, at vedkommende får lov til at komme ud igen og igen. Når man i prøveløsladestiden eller under udgang kan få lov til at begå bankrøverier, er det klart, at så kan man nå at begå mange kriminelle handlinger, selv om det ikke strækker sig over et ret langt tidsperspektiv.

Jeg er så i øvrigt enig i, at det er andre ting, der skal til, men de andre ting skal ikke foregå i frihed med risiko for andre borgere. De andre ting, de instrumenter, der skal til for at gøre vedkommende i stand til at leve en kriminalitetsfri tilværelse, er instrumenter og ting, der skal gøres, mens vedkommende sidder inde i fængslet, og ikke, når vedkommende er kommet ud.